உ

கணபதிதுணை.

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.

தருமபுரவாதீனத்தைச்சேர்ந்த

காசிமடம்

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தது.

இது

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்:

ஊ புஷ்பரதச்செட்டியாரது

கலாரத்நாகரம்

என்னும்

அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரபவ௵ ஆனி௴

Copyright Reserved.

கணபதி துணை.

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.

காப்பு.

செம்மணிக்கோ வைக்கதிர்சூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
மும்மணிக்கோ வைக்குவந்து முன்னிற்கு - மெம்மணிக்கோ
வஞ்சக் கரக்கற் பகத்தா ரிறைஞ்சுமஞ்சு
கஞ்சக் கரக்கற்ப கம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பு
நாமநீர் வரைப்பி னிலவு ளாகமு
மேனைய புவனமு மெண்ணீங் குயிருந்
தானே வகுத்ததுன் றமருகக் கரமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
யனைத்தையுங் காப்பதுன் னமைத்தகைத் தலமே
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலு
மாற்றுவ தாரழ லமைத்ததோர் கரமே
யீட்டிய வினைப்பய னெவற்றையு மறைத்துநின்
றூட்டுவ தாகுநின் னூன்றிய பதமே
யடுத்தவின் னுயிர்கட் களவிலே ரின்பங்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே
யித்தொழி லைந்துநின் மெய்த்தொழி லாகப்
பாலுண் குழவி பசுங்குடர் பொறாதென
நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு
மன்னுயிர்த் தொகுதிக் கின்னருள் கிடைப்ப
வையமீன் றளித்த தெய்வக் கற்பி

னருள்சூற் கொண்ட வையரித் தடங்கட்
டிருமாண் சாயற் றிருந்திழை காணச்
சிற்சபை பொலியத் திருநடம் புரியு
மற்புதக் கூத்தநின் னமுதவாக் களித்த
நல்லற நூல்களிற் சொல்லறம் பலசில
வில்லறந் துறவற மெனச்சிறந் தனவே
யந்நிலை யிரண்டினுண் முன்னது கிளப்பிற்
கற்றநூற் றுறைபோய்க் கடிமனைக் கிழவ
னற்குண நிறைந்த கற்புடை மனைவியோ
டன்பு மருளுந் தாங்கி யின்சொலின்
விருந்து புறந்தந் தருந்தவர்ப் பேணி
யைவகை வேள்வியு மாற்றி யிவ்வகை
நல்லற நிரப்பிப் பல்புகழ் நிறீஇப்
பிறன்மனை நயவா னறன்மனை வாழ்க்கைக்
குவனையா நாளின் மகப்பேறு குறித்துப்
பெருநலந் துய்க்கும் பெற்றித் தன்றே
மற்றையது கிளப்பின் மனையற நிரப்பி
முற்றுணர் கேள்வியின் முதுக்குறை வெய்திப்
பொருளு மின்பமு மொரீஇ யருளொடு
பொறையு மாற்றலு நிறைபே ரொழுக்கமும்
வாய்மையுந் தவமுந் தூய்மையுந் தழீஇ
யோரறி வுயிர்க்கு முறுதுய ரோம்பிக்
காலோய் நடைய னாகித் தோலுடுத்
தென்பெழு மியாக்கையன் றுன்புறத் துளங்காது
வரையுங் கானு மெய்திச் சருகொடு
கானீ ரருந்திக் கடும்பனிக் காலத்து
மாநீ ரழுவத் தழுங்கி வேனிலி
னைவகை யழலின் மெய்வருந்த வருந்தி
யிவ்வகை யொழுகு மியல்பிற் றன்றே
அதனால்

இந்நிலை யிரண்டு மெம்மனோர்க் கியலா
நன்னிலை யாதலி னந்நிலை நிற்றற்
குரனு மாற்றலு மின்றி வெருவந்
தெளிதினிற் றமியனே னரியது பெறுதற்
குளதோ நெறியொன் றுணர்த்துமி னீரென
முத்தலந் தலங்களுண் முத்தித் தலமா
வித்தல் முடைத்தென விசைத்தனர் சிலரோ
யறிஞராங் குரைத்த வுறுதிக் கட்டுரை
யுலகியல் வழக்கும் புலனெறி வழக்குமென்
றிருவகை வழக்கினு நிலைபெற்றன்றே

அவற்றுள்

ஆரூர்ப் பிறத்த னோர்படி னல்லது
செயற்கையி னெய்து மியற்கைய தன்றே

அதாஅன்று

காசியி னிறந்த னோக்கித் தேசம்விட்
டறந்தலைத் தந்த வரும்பொரு டாங்கிப்
பிறன்பொருள் கொள்ளாப் பேரறம் பூண்டு
கழிபெருங் கான நீங்கி வழியிடைத்
தீப்பசிக் கிரங்கி நோய்ப்பனிக் கொதுங்கிப்
பல்பிணிக் குடைந்து செல்லுங் காலத்
திடைச்சுரத் திறவா தின்னுயிர் தாங்கிக்
கிடைத்தன னாயி னடுத்தநல் லொழுக்கமோ
டுடல்விடு காறுமத் தடநகர் வைகி
முடிவது கடைபோக முடிவதோ வரிதே

அதனாற்

சிற்றுயிர்க் கிரங்கும் பெரும்பற்றப் புலியூ
ருற்றநின் றிருக்கூத் தொருகா னோக்கிப்
பரகதி பெறுவான் றிருமுன் பெய்தப்
பெற்றன னளியனேன் பற்றில னாயினு

மன்பிலை கொடியையென் றருளா யல்லை
நின்பதம் வழங்குதி நிமலவென் றனக்கே
மருந்துண் வேட்கையன் மனமகிழ்ந் துண்ணினு
மருந்துழி யொருவ னருவருப் புறீஇத்
தன்முகஞ் சுழித்துத் தலைநடுக் குற்றுக்
கண்ணீர் வீழ்த்துக் கலுழ்ந்தனன் மாந்தினும்
வாய்ப்புகு மாயினம் மருந்திரு வருக்குந்
தீப்பிணி மாற்றுத றிண்ணமே யன்றி
நொதுமலும் பகையும் போக்கி யொருபொருள்
விழுத்தகு கேண்மையோர்க் குதவல்
வழக்குமன் றைய மன்றுடை யோர்க்கே. (௧)

நேரிசைவெண்பா.

மன்றம் பொருட்டா மதில்தழா மாடங்க
ளென்றும் புயல்கள் சரும்பராப் - பொன்றங்கு
நற்புண்ட ரீகமே யொக்கு நடராசன்
பொற்புண்ட ரீக புரம். (௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புரமொன் றிரண்டும் புகையழ லுண்ணப் புவனமுண் ணுஞ்
சரமொன் றகிலஞ் சலிக்கவெய் தோய்சலி யாநடஞ்செய்
வரமொன் றிரண்டு மலர்த்தாளு மூன்றிற்றன் மாமகுடம்
பரமொன்று மென்றுகொல் லோகொண்ட வாவப் பதஞ்ச
[லியே. (௩)

நேரிசையாசிரியப்பா.

சலியாது முயன்ற தவப்பெருந் தொண்டர்
பலநா ளோதிக் கலைமுற்று நிரம்பி
யளவையி னளந்துகொண் டுத்தியிற் றெளிந்து
செம்பொரு ளிதுவெனத் தேறி யம்பலத்
தாரா வன்பினோ டகனமர்ந் திறைஞ்சிப்
பேரா வியற்கை பெற்றனர் யானே

சரியையிற் சரியாது கிரியையிற் றளரா
தியோகத் துணங்கா தொண்பொரு ஏக்காது
வறிதே நின்றிரு மன்ற நோக்கிப்
பிறவா நன்னெறி பெற்றன னன்றே
முப்புறம் பொதிந்த நெட்டிலைக் கைதை
சுரிமுகப் பணிலமொடு சூலுளைந் துமிழ்ந்த
தரளமும் வெண்மடற் றாங்குவ தம்ம
கருங்கழிக் கரையில் வெண்யொடி பூசி
யிருந்தவ முஞற்றியு மியாம்பெறற் கரிய
செஞ்சடைக் கிடந்த வெண்மதிக் கடவுள்
வருகவென் றழைத்துப் பெருநயப் பெய்திக்
கண்ணீர் வாரக் கலந்துடன் றழீஇ
யுண்ணென வெண்சோ றேந்தித் தண்ணெ
னுடுக்கணைத் தொடுமவ் வுடுபதிக் கடவுளை
மடற்றலைத் தாங்கி வைகுவது கடுக்கு
நெய்தலொடு தழீஇய மருத வேலித்
தெய்வப் புலியூர் வைதிகக் கூத்த
பொன்னிறப் புறவுங் கருநிறக் காக்கையு
மன்னுமா லிமைய வரைப்புறஞ் சேர்ந்துழி
யிருதிறப் பறவைக்கு மொருநிற னல்லதை
நிறம்வேறு தெரிப்ப துண்டோ விறைவநின்
னின்னருள் பழுத்த சந்நிதிச் சேர்ந்துழி
யிருவேம் பெற்றது மொருபே றாகலின்
வேற்றுமை யுளதோ வில்லை
யாற்றல்சால் சிறப்பி னனையரோ டெனக்கே. (௪)

நேரிசைவெண்பா.

ஓட்டுவிக்கக் கூட்டினைவிட் டோடும் பொறியரவைந்
தாட்டுவிக்குஞ் சித்தர்நீ ரானக்காற் – கூட்டமிட்டு
மன்றாடு மும்மையொரு மாசுணநின் றாட்டுவிக்க
நின்றாடு கின்றதென்கொ னீர். (௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீருண்ட புண்டரி கத்துணைத் தாணிழற் கீழ்ப்பொலியுஞ்
சீருண் டடித்தொண்டுசெய்யாவெனக்குஞ்சிற்றம்பலத்தெங்
காருண்ட கண்டனைக் கண்டன னாலக் கடலமுத
மாருண் டனர்மற் றவரொவ ரோனு மமரர்களே. (௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

அமரர் கோமக னரும்பெறல் வாழ்க்கையு
மிருநிதிக் கிழவ னொருபெரு வெறுக்கையு
மைங்கணைக் கிழவன் றுஞ்சா நலனு
மொருவழிக் கிடைப்பினும் வெருவந்து கலங்கிக்
கைத்துண் வாழ்க்கை யுத்தம யோகிகட்
கெத்திறம் வைகினு மிடையூ றின்றே

யானே

வளியுண் புளிப்பும் பித்துண் கைப்பு
மையுண் மதுரமு மல்லன பிறவு
நாச்சுவை யுறிய நல்கின மேற்சென்
றதுவது வாக வழுந்திப் புதிதுண்டு
கழிபெருங் காம மூழ்கி முழுவதும்
பாவமும் பழியு மேவுவ தல்லது
செம்பொரு டெரிந்து சிற்றறி வொரீஇ
யைம்புல னடக்கி யறந்தலை நின்று
தீநெறி விலக்கி நன்னெறிப் படர்தற்
குரனில் காட்சி யிழுதைய னாதலிற்
பூவாது பழுக்குஞ் சூலடிப் பனசம்
பார்கிழித் தோடிப் பணியுல களந்த
வேர்தொறும் வேர்தொறும் வெவ்வேறு பழுத்து
முட்புறக் கனிக டேக்குவ தொட்பமொடு
பதஞ்சலி முனிவனைப் பார்பொளத் தந்த
பிலங்கொளக் கொடுக்கும் பலங்கள்பல நிகர்க்கு

மல்லலம் பொழில்சூழ் தில்லை வாண
வரமொன் றிங்கெனக் கருளல் வேண்டும்
அதுவே
பெருங்குளிர்க் குடைந்த காலைக் கருந்துணி
பலதொடுத் திசைத்த வொருதுணி யல்லது
பிறிதொன்று கிடையா தாக வருமனைக்
கடைப்புறத் திண்ணை யல்லது கிடக்கைக்
கிடம்பிறி தில்லை யாகக் கடும்பசிக்
குப்பின் றட்ட புற்கையூ ணல்லது
மற்றொ ருண்டி வாய்விட் டரற்றினு
மீகுந ரில்லை யாகநா ளுளு
மொழுக்க நிறைந்த விழுப்பெருங் கேள்வி
மெய்த்தவர் குழாத்தொடும் வைவக வித்திற
முடனீங் களவு முதவிக் கடவுணின்
பெரும்பத மன்றியான் பிறிதொன்
றிரந்தனன் வேண்டினு மீந்திடா ததுவே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

வேதண்ட மேபுயங்கள் விண்ணே திருமேனி
பூதண்ட கூடமே மோலியாங் - கோதண்ட
மொற்றைமா மேரு வுமாபதியார் நின்றாடப்
பற்றுமோ சிற்றம் பலம். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பற்றம் பலமிதித் துத்துதித் தேசெவ்வி பார்த்துப்புல்லர்
வெற்றம் பலந்தொறுமெய்யிளைத் தேறுவர் வீணர்கெட்டேன்
குற்றம்பலபொறுத் தென்னையு மாண்டுகொண் டோன்புலியூர்
சிற்றம் பலங்கண்டு பேரம் பலத்தைச்செய் யாதவரோ. [ர்ச்

நேரிசையாசிரியப்பா.

செய்தவ வேடமெய்யிற் றாங்கிக்
கைதவ வொழுக்க முள்வைத்துப் பொதிந்தும்

வடதிசைக் குன்றம் வாய்பிளந் தன்ன
கடவுண் மன்றிற் றிருநடங் கும்பிட்
டுய்வது கிடைத்தனன் யானே யுய்தற்
கொருபெருந் தவமு முஞற்றில னுஞற்று
தெளிதினிற் பெற்ற தென்னெனக் கிளப்பிற்
கூடா வொழுக்கம் பூண்டும் வேடங்
கொண்டதற் கேற்பநின் றொண்டரொடு பயிறலிற்
பூண்டவவ் வேடங் காண்டொறுங் காண்டொறு
நின்னிலை யென்னிடத் துன்னி யுன்னிப்
பன்னு ணோக்கின ராகலி னன்னவர்
பாவனை முற்றியப் பாவகப் பயனின்யான்
மேவரப் பெற்றனன் போலு மாகலி
னெவ்விடத் தவருனை யெண்ணினர் நீயுமற்
றவ்விடத் துளையெனற் கையம்வே றின்றே

அதனால்

இருபெருஞ் சுடரு மொருபெரும் புருடனு
மைவகைப் பூதமோ டெண்வகை யுறுப்பின்
மாபெருங் காயந் தாங்கி யோய்வின்
றருண்முந் துறுத்த வைந்தொழி னடிக்கும்
பரமா னந்தக் கூத்த கருணையொடு
நிலையில் பொருளு நிலையியற் பொருளு
முலையா மரபி னுளங்கொளப் படுத்திப்
புல்லறி வகற்றி நல்லறிவு கொளீஇ
யெம்ம னோரையு மிடித்துவரை நிறுத்திச்
செம்மைசெய் தருளத் திருவுருக் கொண்ட
நற்றவத் தொண்டர் கூட்டம்
பெற்றவர்க் குண்டோ பெறத்தகா தனவே. (௪0)

நேரிசைவெண்பா.

தக்கனார் வேள்வி தகர்த்துச் சமர்முடித்த
நக்கனார் தில்லை நடராச - ரொக்கற்

படப்பாய லான்காணப் பைந்தொடிதா ளென்றே
விடப்பாதந் தூக்கியவா வின்று. (கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இனமொக்குந் தொண்டரோ டென்னையு மாட்கொண்ட வீசர்தில்லைக், கனமொக்குங் கண்டத்தெங் கண்ணுத லார்சடைக் காடெஞ்ச, வனமொக்கு மற்றவ் வனத்தே குடிகொண்டு வாழும்வெள்ளை, யனமொக்குங் கங்கை யருகேவெண் சங்கொக்கு மம்புலியே. (கஉ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

புலிக்கான் முனிவற்குப் பொற்கழல் காட்டிக்
கலிக்கா ளிவந்த கட்டில் வாங்கி
மாயோன் மணிப்படப் பாயலு மெடுத்து
வறும்பாழ் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்
துறங்காது விழித்த வொருதனிக் கள்வ
காற்றோர்க் குடம்பைக் காமப்புட் படுக்கத்
தீப்பொறி வைத்த திருநுதற் கண்ண
வாதி நான்மறை வேதியற் பயந்த
தாதை யாகிய் மாதவ ரொருவரு
மிருங்கா ளத்தி யிறைவர்முன் னுண்ண
வருஞ்சா பத்தா லமுதமு ணுக்கு
நற்றவ வேடக் கொற்றவ ரொருவரு
மொருபிழை செய்யா தருள்வழி நிற்பவவ்
விருவர்கண் பறித்த தரும மூர்த்தி
முட்டையிற் கருவில் வித்தியில் வெயர்ப்பி
னிற்பன நெளிவ தத்துவ தவழ்வ
நடப்பன கிடப்பன பறப்பன வாகக்
கண்ணகன் ஞாலத் தெண்ணில்பல் கோடி
பிள்ளைகள் பெற்ற பெருமனைக் கிழத்திக்கு
நெல்லிரு நாழி நிறையக் கொடுத்தாங்
கெண்ணான் கறமு மியற்றுதி நீயென

வள்ளன்மை செலுத்து மொண்ணிதிச் செல்வ
வளியன் மாற்றமொன் றிகழாது கேண்மதி
யெழுவகைச் சனனத் தெம்ம னேரு
முழிதரு பிறப்பிற் குட்குவந் தம்ம
முழுவது மொரீஇ முத்திபெற் றுய்வா
னின்னடிக் கமலம் போற்றுப விந்நிலத்
தொருபது வகைத்தாம் யோனிதோ றுழன்றும்
வெருவரும் பிறப்பின் வேட்கைய னாகிநின்
சந்நிதிப் புக்குமத் தாமரைக் கண்ணன்
றஞ்சினன் றுயிலொரீஇ யெழாஅ
னஞ்சினன் போலுநின் னுடல்காண் பதற்கே. (௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

ஆட்டுகின்றோ னின்றிமன்று ளாடுமோ வனந்தத்தேன்
காட்டுகின்ற முக்கட் கரும்பொன்று - வேட்டதனை
யுற்றுநெடு நாளாக வுண்ணுமோர் மால்யானை
பெற்றதொரு கூந்தற் பிடி. (௧௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிடிப்ப துமக்கெனை வேண்டில்வெங் கூற்றெனும் போர்முடிய
முடிப்பது மத்த முடியார்க்கு வேண்டுமுக் கட்பரனா
ரடிப்பது மத்தொன் றெடுத்துத்தென் பான்முக மாகநின்று
நடிப்பது மத்தன்மை யாநம னாரிது நாடுமினே. (௧௫)

நேரிசையாசிரியப்பா.

மின்வீழ்ந் தன்ன விரிசடைக் காட்டிற்
பன்மாண் டுத்திப் பஃறலைப் பாந்தட்
சிறுமூச்சிற் பிறந்த பெருங்காற் றடிப்ப
விரிதிரை சுருட்டும் பொருபுனற் கங்கை
படம்விரித் தாடுமச் சுடிகைவா ளரவி
னழற்கண் கான்றவவ் வாரழல் கொளுந்தச்
சுழித்துள் வாங்கிச் சுருங்கச் சுருங்காது
திருநுதற் கண்ணிற் றீக்கொழுந் தோட

வுருகுமின் னமுத முவட்டெழுந் தோடியுக்
கங்கை யாற்றின் கடுகிரப் பொழிக்குந்
திங்களங் கண்ணித் தில்லை வாண
வன்பருக் கெளியை யாகலி னைய
நின்பெருந் தன்மை நீயே யிரங்கி
யுண்ணின் றுணர்த்தி னுணரி னல்லதை
நுண்ணூ லெண்ணி நுணங்க நாடிப்
பழுதின் றெண்ணிப் பகர்து மியாமெனின்
முழுது மியாரோ முதுக்குறைந் தோரோ
நால்வகைப் பொருளு நவையறக் கிளந்த
வேத புருடனு மியாது நின் னிலையெனத்
தேறலன் பலவாக் கூறின னென்ப

அதாஅன்று

முன்னைநான் மறையு முறைப்பட நிறீஇ
மன்னிருஞ் சிறப்பின் வாதரா யணனுங்
கைபிழந் தனனது பொய்மொழிந் தன்றே

அதனால்

தெளிவில் கேள்வியிற் சின்னூ லோதி
யளவா நின்னிலை யளத்தும் போலு
மறிவு மாயுளுங் குறையக் குறையாத
பையுளே யெண்ணில படைத்துப்
பொய்யுடல் சுமக்கும் புன்மை யோமே. (௧௬)

நேரிசைவெண்பா.

புனையேந் தருவுதவு பொன்னரிய மாலை
வனையேம் பசுந்துழாய் மாலை - பனிதோய்
முடிக்கமலஞ் சூடினேன் மொய்குழலோ டாசி
மடிக்கமலஞ் சூடினே மால். (௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சூடுங் கலைமதி யைத்தொட ராதுபைந் தோகைக்கஞ்சா
தோடும் பொறியர வொன்றுகெட் டேன்மறை யோலமிட்டுத்

தேடும் பிரான்றிருக் கூத்தினுக் கேமையல் செய்யுமென்று
மாடுந் தொழில்வல்ல தாகையி னலவ் வருமைகண்டே. கஅ

நேரிசையாசிரியப்பா.

கட்புலங் கதுவாக் கதிர்மணி குயிற்றி
விட்புலஞ் சென்ற மேனிலை மாடத்து
வல்லியி னுடங்கு மயிலிளஞ் சாயற்
றில்லரித் தடங்கட் டிருந்திழை மகளி
ரளவில் பேரழ காற்றியும் வாளா
விளமுலைத் தொய்யி லெழுதிய தோற்றந்
தருமிழற் செய்த வரமிய முற்றத்
தமரர் மாதரோ டம்மனை யாடுழி
யிமையா நாட்ட மிருவர்க்கு மொத்தலி
னற்குறி தெரிதற்கு நாகிளங் குமரர்
விற்குறி யெழுதி விடுத்தது கடுக்கும்
வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவநின்
பொன்னடிக் கொன்றிது பன்னுவன் கேண்மதி
யென்றுநீ யுளைமற் றன்றே யானுள
னன்றுதொட் டின்றுகா றலமரு பிறப்பிற்கு
வெருவர லுற்றில னன்றே யொருதய
ருற்றுழி யுற்றுழி யுணர்வதை யில்லதை
முற்று நோக்க முதக்குறை வின்மையின்
முந்நீர் நீந்திப் போந்தவன் பின்னர்ச்
சின்னீர்க் கழிநீத் தஞ்சா னின்னு
மெத்துணைச் சனன மெய்தினு மெய்துக
வத்தமற் றதனுக் கஞ்சல னியானே
யிமையாது விழித்த வமரரிற் சிலரொன்
பரிபாக மின்மை நோக்கா ரியார்கொ
றிருநடங் கும்பிட் டொருவனுய்ந் திலனற்
சுருதியு முண்மை சொல்லா கொல்லென
வறிதே யஞ்சுவ ரஞ்சாது
சிறியேற் கருளுதி செல்கதிச் செலவே. (கசு)

நேரிசைவெண்பா.

சென்றவரைத் தாமாக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மன்றவரைத் தாழாக்க வல்லவர்யா - ரென்றுமிவ
ராடப் பதஞ்சலியா ராக்கினு ரொன்பிறவி
சாடப் பதஞ்சலியார் தாம். (உ0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாமக் குழலினல் லார்விழி மீன்பொரச் சற்றுமினிக்
காமக் கருங்கழி யிற்சுழ லேங்கலந் தாடப்பெற்றே
நாமப் புனற்கங்கைப் பேராறு பாயநஞ் சங்களத்தும்
வாமத் தமுதமும் வைத்தாடு மானந்த மாக்கடலே. (உக)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கடங்கலுழ் கலுழிக் களிநல் யானை
மடங்கலந் துப்பின் மானவேல் வழுதிக்
கிருநிலி மகிழ்ந்து மெண்ணில்பல் கால
மொருவன் காணு தொளித்திருந் தோயை
வன்சப் புத்தேண் மணிநாப் பந்திக்
கவனவாம் புரவியிற் காட்டிக் கொடுத்துப்
பைந்தமிழ் நவின்ற செந்நாப் புலவ
னைந்திணை யுறப்பி னுற்பொருள் பயக்குங்
காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவற்குப்
பொருளெனச் சுட்டிய வொருபெருஞ் செல்வ
திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதற்பொரு ளாகி
யருமறை கிளந்தநின் றிருவாக்கிற் பிறந்த
வறுபதிற் ருக்கிய வைம்பதிற்று முனிவரு
ளொருவனென் றிசைத்த விருபிறப் பாள
வரைசெய் தன்ன புரசை மால்களிற்
றரசிளங் குமரர் திருவுலாப் போதத்
தவளமா டங்க ளிளநிலாப் பரப்பிச்
செங்கண் யானைக்கு வெண்சுதை தீற்ற
முதிரா விளமுலை முற்றிழை மடந்தையர்

கதிர்செய் மேனிக்குக் கண்மலர் சாத்தக்
கடவுட் களிற்றிற் கவின்கொளப் பொலிந்த
வுடலக் கண்ண ரொருவ ரல்ல
நீருநிலத் தநேகரொன் றெடுத்துக் காட்டுந்
திருவநீண் மறுகிற் றில்லை வாண
வேய்ச்சொற் றெருக்க வாய்ச்சொற் போல
விரிச்சியிற் கொண்ட வுரைத்திற நோக்கி
வினைமேற் செல்லுநர் பலரோ யனையர்க்
கவ்வினை முடிவதூஉங் காண்டு மதாஅன்று
பல்லியும் பிறவும் பயன்றூக் காது
சொல்லிய பொருளுந் துணிபொரு ளுடைத்தெனக்
கொண்டோர் கொளினுங் குறைபா டின்றே
அதனால்
யாவர் கூற்றுநின் னேவலி னல்லதை
நிகழா நிகழ்ச்சி யுணராது போலுங்
குழந்தை யன்பிற் பெரும்புகழ் நவிற்றிநின்
றுணையி னின்ற வென்னை
நாணிலை கொல்லென நகுவதென் மனனே. (௨௨)

நேரிசைவெண்பா.

மன்றுடையான் செஞ்சடைமேல் வாளரவுக் குள்ளஞ்சி
யென்றுமதி தேய்ந்தே யிருக்குமா - னின்றுதவஞ்
செய்யுமுனி வோர்காமத் தீப்பிணிக்கஞ் சித்தமது
பொய்யுடலை வாட்டுமா போல். (௨௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாடிய நுண்ணிடை வஞ்சியன் னீர்தில்லை மன்றினுணின்
றாடிய கூத்த னலர்விழி மூன்றி னரும்பகலு
நீடிய கங்குலுங் கண்ணிரண் டாலுற நெற்றிக்கண்ணாற்
கூடிய தீப்பொழு தாகுங்கொன் மாலைக் கொடும்பொழுதே.

நேரிசையாசிரியப்பா.

கொடியு முரசுங் கொற்றவெண் குடையும்
பிறர்கொளப் பொருஅன் றுனே கொண்டு

பொதுநீங்கு திகிரி திசைதிசை போக்கிச்
செவியிற் கண்டு கண்ணிற் கூறி
யிருநிலம் புரக்கு மொருபெரு வேந்தன்
மிக்கோ னொருவன் வெறுக்கை நோக்குழித்
தொக்கதன் வெறுக்கை சுருங்கித் தோன்ற
விழப்புறு விழும மெய்தி யழுக்கறுத்து
மற்றது பெறுதற் குற்றன தெரீஇ
யயிற் சுவைபெறாஅன் றுயிற்சுவை யுறாஅன்
மாணிழை மகளிர் தோணலங் கொளாஅன்
சிறுகாற்று வழங்காப் பெருமுழைச் செறிந்து
கவலையுற் றழிவதூஉங் காண்டு மதாஅன்று
விறகெடுத் தூர்தொறுஞ் சுமந்து விற்றுக்
கூலிகொண்டு
புற்கையு மடகு மாந்தி மக்களொடு
மனையும் பிறவு நோக்கி யயன்மனை
முயற்சியின் மகனை யிழித்தன னெள்ளி
யெனக்கிணை யிலையென வினையன் மற்றொருவன்
மனக்களிப் புறீஇ மகிழ்வதூஉங் காண்டும்
அதனால்
செல்வ மென்பது சிந்தையி னிறைவே
யல்கா நல்குர வவாவெனப் படுமே
யையுணர் வடக்கிய மெய்யுணர் வல்லதை
யுவாக்கடல் சிறுக வுலகெலாம் விழுங்கு
மவாக்கடல் கடத்தற் கரும்புணை யின்றே
அதனால்
இருபிறப் பமைந்த வொருபிறப் பெய்தி
நான்மறை முனிவர் மூவா யிரவரு
மாகுதி வழங்கும் யாக சாலையிற்
றூஉ நறும்புகை வானுற வெழுவ
தெழுநாப் படைத்த முத்தீக் கடவுள்
கடலமிழ் தமிழ்ந்தாங் கவியமிழ் துண்ண

வரும்பெருந் தேவரை வானவர் கோனொடும்
விருந்தெதிர் கொள்கென விடுத்தது கடுக்கும்
வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவநின்
னருள்பெற் றுய்தற் குரிய னியானெனிற்
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பவக்கட லழுந்த
வல்லல் செய்யு மவாவெனப் படுமவ்
வறுமை யின்றும் வாங்கி
யறிவின் செல்வ மளித்தரு ளெனக்கே. (௨௫)

நேரிசைவெண்பா.

என்செய்தீர் தில்லைவனத் தீசரோ புன்முறுவன்
முன்செய் தெயிலை முடியாமற் - கொன்செய்த
பொற்புயங்க நாணேற்றிப் பொன்மலையைத் தேவரீர்
மற்புயங்க ளேவ வளைத்து. (௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வள்ளக் கலச முலையெம் பிராட்டி வரிநயனக்
கள்ளச் சுரும்பர் களிக்கின்ற வாசடைக் காட்டிற்கங்கை
வெள்ளத்தை மேலிட்டு வெண்டா தணிந்து விராட்புருட
னுள்ளக் கமலத்தி னூறும்பந் தேறலை யுண்டுகொண்டே. ()

நேரிசையாசிரியப்பா.

கொண்டல்கண் படுக்குந் தண்டலை வளைஇத்
தடம்பணை யுடுத்த மருத வைப்பி
னிடம்புரி சுரிமுக வலம்புரி யீன்ற
தெண்ணீர் நித்திலம் வெண்ணில வெறிப்ப
வூற்றெழு தீம்புனல் பாற்கட லாக
விரிதிரைச் சுருட்டே யரவணை யாகப்
பாசடைக் குழாங்கள் பசுங்கதிர் விரிக்குந்
தேசுகொண் மேனித் திருநிற னாகப்
பொற்றுகு பொதிந்த சேயிதழ்க் கமல
மலர்விழி முதல பலவுறுப் பாக
வங்கணோர் வனசத் தரசுவீற் றிருக்குஞ்
செங்கா லன்னந் திருமக ளாகப்

பைந்துழாய் முகுந்தன் பள்ளி கொண்டன்ன
வந்தண் பூந்தட மளப்பில சூழ்ந்து
பல்வளம் பயின்ற தில்லையம் பதியிற்
பொன்னின் மன்றிற் பூங்கழன் மிழற்ற
நன்னடம் புரியு ஞானக் கூத்த
வொருபெரும் புலவனோ டேதீர்ப்பப்
பரவை வாய்தலிற் பாயிரு ணடுநா
ளேதமென் றுன்னு திருகா லொருகாற்
றாதிற் சென்றநின் றுணையடிக் கமலத்
தீதொன் றியம்புவல் கேண்மதி பெரும
வலையா மரபி னுணவுக் கொடியெனும்
பலர்புகழ் சேரிப் பரத்தையொடு தழீஇ
யேகலன் றணந்தாங் கென்னையு முணராது
மோகமோ டழுந்தி முயங்குறு மமையத்
தங்கவட் குரிய தங்கைய ரிருவருட்
குடிலை யென்னு மடவர லொருத்தி
யெய்தரும் புதல்விய ரைவரைப் பெற்றனண்
மோகினி யென்பவண் மூவரைப் பயந்தன
ளாகிய புதல்விய ரங்கவர் மூவருட்
கலையெனப் பெயரிய கணிகைமற் றொருத்தி
தானு மூவரைத் தந்தன ளவருண்
மானெனப் பட்ட மடவர லொருத்தி
யெண்மூன்று திறத்தரை யீன்றன ளித்திற
நண்ணிய மடந்தைய ரையெழு வரையுங்
கிளப்பருங் காமக் கிழத்திய ராக
வளப்பில் கால மணைந்தனன் முயங்குழி
முறைபிறழ்ந் திவரொடு முயங்குத லொழிகென
வறிஞராங் குணர்த்த வஞ்சின னொரீஇ
நின்னிடைப் புகுந்தனன் மன்னோ வென்னிடை
ஞான வல்லியை நன்மணம் புணர்த்தி
யானு னோபத் தரும்பொருள் வழங்கி

பிறவா வீட்டினி லிருத்திக்
குறையாச் செல்வரொடு கூட்டுதி மகிழ்ந்தே. (௨அ)

நேரிசைவெண்பா.

கூடுங் கதியொருகாற் கும்பிட்டாற் போதுமென
நாடு மபிநயத்தை நண்ணாற்று—லோடியகட்
நாதனார் காணவொரு கால்காட்டிக் கையமைத்து
நாதனார் செய்யு நடம். (௨௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நடிக்கச் சிவந்தது மன்றெம் பிராட்டி நறுந்தளிர்க்கை
பிடிக்கச் சிவந்தது மன்றுகொ லாமெம் பிரானென்றும்பர்
முடிக்கச் சிவந்தன போலுங்கெட் டேன்புர மூன்றுமன்று
பொடிக்கச் சிவந்த நகைத்தில்லை யான்மலர்ப் பூங்கழலே.

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.